

[Handelsministeren]

Hr. Stetter argumenterede for, at stopdatoen burde ændres. Det er almindelig, skal vi sige praksis i forbindelse med prisstoplove, at når der først er seriøse antydninger af, at noget sådant er under opsejling, fastsættes der en stopdato, og det er klart, der vil gå nogle dage, alt afhængigt af hvorledes folketinget tilrettelægger sit arbejde, inden dette lovforslag vil kunne stadfæstes, men at der tidsmæssigt skulle være noget exceptionelt i forbindelse med den lovgivning, vi debatterer i dag, kan jeg i hvert fald indtil dato ikke acceptere, for i loven i 1970 var stopdatoen den 22. september og stadfæstelsen den 9. oktober. I 1974 var stopdatoen den 1. januar og stadfæstelsen den 16. januar.

Endelig skylder jeg fru Inger Stilling Pedersen at sige, at jeg naturligvis lyttede til de politiske overvejelser, der lå i hendes indlæg. Jeg blev spurgt direkte, om regeringen vil lette de mindre erhvervsdrivendes kår. Jeg skal ikke her stå og give selektive tilsagn, men jeg kan sige, at den politik, i hvilken denne lovgivning kun er et enkelt af adskillige led, tager sigte på at lempe kårene for samtlige erhverv i dette land.

Poul Nielson (S):

Min første bemærkning er til hr. Bjørn Poulsen, som mente, jeg skulle have sagt, at der ville komme en eksplosion i boligudgifterne den 1. marts efter denne lovs udløb. Det er en særdeles kraftig overdrivelse af, at jeg sagde, at den virkning, der ville kunne blive tale om, dersom boligområdet var inddraget under loven, ville være, at man så til næste år i byggeriet var nødsaget til at tage de stigninger, man ikke kunne få i år, og som jo i øvrigt er fastlagt og forudset og kontrolleret i den eksisterende boligordning.

I diskussionen om ændringsforslaget vedrørende de mindre virksomheder beskyldte hr. Melchior og hr. Bolvig mig for, at jeg gerne ville medvirke til en saglig behandling af problemet. Det er rigtigt, men det er bestemt ikke det samme som at være positivt indstillet over for en detaljeret og langvarig behandling af det ændringsforslag, der her er tale om. Der er en nødvendig skelnen dér, som jeg desværre er nødt til at gøre ret klar.

Det er uklart, hvem der er de prisdannende på de forskellige brancheområder, og det forholder sig, så vidt jeg har kendskab til

det, ikke sådan, at de helt små virksomheder inden for alle brancher opfører sig fuldstændig parallelt med dem, der er en lille smule større. Man kan ikke gå ud fra, at de helt små undlader at tage sig de avancestigninger, som situationen kan bære, bare fordi man kontrollerer dem, der er lidt større. Jeg tror, at hvis vi gik det igennem branche for branche, ville der også tegne sig et langt mere indviklet og uklart billede end det, man lader til at gå ud fra som værende tilfældet, når man har formuleret sig så klart og så firkantet, som det er gjort i dette ændringsforslag.

Man kan vel også spørge: når man har en stopdato på antallet 6 ansatte, hvad vil man så stille op med en fiks lille omstrukturering i en koncern, hvor moderselskabet har 1 eller 2 ansatte, men et par tusind i datterselskaberne? De omstrukturerer ved hjælp af en hurtig generalforsamling selskabet, og så ligger virksomheden altså pludselig hos et selskab, hos en juridisk person, som før stopdatoen havde under 6 ansatte, og som så ikke ville blive omfattet af prisstoppet. Man kan sige: ja men det er da et tænkt eksempel. Ja vel, men det er meget klart tænkt, og sådan som det radikale venstres m. fl.s ændringsforslag er formuleret, så firkantet, så enkelt, ville en sådan situation bestemt ikke være spor konstrueret. At det allerede her kan siges på denne måde, viser, mener jeg, at forslaget er for forenklet.

Endelig må man spørge, hvad der specielt er administrativt besværligt for de mindre virksomheder ved et prisstop. Et prisstop skulle dog alt andet lige betyde, at behovet for prisændringer – og det er jo det, der er det administrativt krævende – bliver mindre end ellers, og den lempelse i det administrative ændringsbesvær er jo da lige så stor for de små virksomheder, som den er for de større. Jeg kan altså ikke se, at der her er et specielt argument i forbindelse med et prisstop, når man taler om de administrative byrder i erhvervslivet.

Til sidst vil jeg sige til hr. Bolvig, at vi bestemt ikke vil være indstillet på at medvirke til at give ministeren bemyndigelser til at lave undtagelser i forbindelse med en sådan lovs administration. Jeg mener, det fuldstændig ville trække tæppet væk under monopoltilsynet og monopolrådets virksomhed, og jeg tror ikke, det lovgivningsmæssigt ville være